

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/89/EK**(2006. gada 18. janvāris)****par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar procedūru, kas noteikta Līguma 251. pantā ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/54/EK (2003. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu ⁽³⁾ ir devusi nozīmīgu ieguldījumu elektroenerģijas iekšējā tirgus izveidošanā. Augsta elektroapgādes drošuma līmeņa garantēšana ir galvenais mērķis sekmīgai iekšējā tirgus darbībai, un minētā direktīva dalībvalstīm sniedz iespēju elektroenerģijas uzņēmumiem uzlikt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, tostarp attiecībā uz piegādes drošumu. Šīs sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības būtu jānosaka pēc iespējas precīzi un stingri, un tās nedrīkst izraisīt tādu ražošanas jaudas pieaugumu, kura rezultātā tiek pārsniegts daudzums, kas nepieciešams, lai nerastos nevajadzīgi pārtraukumi elektroenerģijas sadalē galalietotājiem.

(2) Elektroenerģijas pieprasījumu parasti paredz vidēji ilgām laikposmam, pamatojoties uz scenārijiem, ko izstrādājuši pārvades sistēmu operatori vai citas organizācijas, kuras pēc dalībvalsts pieprasījuma spēj tās izveidot.

(3) Konkurētspējīgam vienotam ES elektroenerģijas tirgum nepieciešama pārskatāma un nediskriminējoša elektroapgādes drošuma politika, kas ir savietojama ar šāda tirgus

prasībām. Ja atsevišķās dalībvalstīs šādas politikas nav vai ja šī politika ievērojami atšķiras, var rasties konkurences izkropļojumi. Tāpēc ir ļoti svarīgi noteikt skaidrus noteikumus un atbildību kompetentām iestādēm, kā arī pašām dalībvalstīm un visiem attiecīgiem tirgus dalībniekiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un labu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus novēršot šķēršļus tādu jaunu tirgus dalībnieku ienākšanai, kā, piemēram, uzņēmumi, kas ražo vai piegādā elektroenerģiju kādā dalībvalstī un kas ir nesen sākuši darbību šajā valstī, kā arī novēršot elektroenerģijas iekšējā tirgus traucējumus vai nopietnas grūtības tirgus dalībniekiem, tostarp uzņēmumiem, kam pieder maza tirgus daļa, piemēram, elektroenerģijas ražotājiem vai piegādātājiem ar ļoti mazu tirgus daļu attiecīgajā Kopienas tirgū.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1229/2003/EK ⁽⁴⁾ nosaka vairākas pamatnostādnes Eiropas Kopienas politikai attiecībā uz Eiropas enerģētikas tīkliem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1228/2003 (2003. gada 26. jūnijs) par nosacījumiem attiecībā uz pieeju tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā ⁽⁵⁾ cita starpā nosaka vispārīgos principus un sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz pārslodžu vadību.

(5) Veicinot elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, ir jānodrošina nepieciešamās jaudas rezerves, ja tas tehnisku apsvērumu dēļ ir nepieciešams, lai uzturētu energosistēmas uzticamību un drošumu.

(6) Lai izpildītu Kopienas saistības attiecībā uz vides aizsardzību un mazinātu enerģētisko atkarību no importa, ir svarīgi ņemt vērā elektroenerģijas pieprasījuma pieauguma ietekmi ilgākā laikposmā.

(7) Sadarbība starp dalībvalstu pārvades sistēmu operatoriem jomā, kas saistīta ar tīklu drošumu, tostarp pārvades jaudu noteikšanā, informācijas sniegšanā un tīklu konfigurēšanā ir būtiska, lai attīstītu labi funkcionējošu iekšējo tirgu, un turpmāk to varētu uzlabot. Koordinācijas trūkums tīklu drošuma jomā kaitē vienādu konkurences noteikumu attīstībai.

⁽¹⁾ OV C 120, 20.5.2005., 119. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 5. jūlija Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 1. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2004/85/EK (OV L 236, 7.7.2004., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 176, 15.7.2003., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 176, 15.7.2003., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1223/2004 (OV L 233, 2.7.2004., 3. lpp.).

- (8) Galvenais nolūks attiecīgiem tehniskiem noteikumiem un ieteikumiem, ko satur Elektroenerģijas pārvades koordinācijas apvienības (UCTE) ekspluatācijas rokasgrāmata, un līdzīgiem noteikumiem un rekomendācijām, ko izstrādājuši Ziemeļvalstu pārvades sistēmas operatoru koordinācijas apvienība (NORDEL), Baltijas valstu tīkla kodekss, un tiem, kas attiecas uz Apvienotās Karalistes un Īrijas sistēmām, ir sniegt atbalstu savstarpēji saistītu energosistēmu tehniskām operācijām, tādējādi nodrošinot tīkla nepārtrauktu darbību atsevišķa tīkla posma vai posmu avārijas gadījumā un līdz minimumam samazinot izmaksas, kas saistītas ar elektroapgādes traucējumu novēršanu.
- (9) No pārvades un sadales sistēmas operatoriem būtu jāprasa, lai tie sniegtu augsta līmeņa pakalpojumus galalietotājiem saistībā ar elektroapgādes pārtraukšanas biežumu un ilgumu.
- (10) Pasākumiem, kurus var izmantot, lai nodrošinātu atbilstīgu rezerves ražošanas jaudu līmeņa uzturēšanu, būtu jāpamatojas uz tirgu, tie nedrīkstētu būt diskriminējoši, un tie varētu ietvert tādas pasākumus kā līgumgarantijas un vienošanās, jaudu izveles tiesības un jaudu piedāvājuma saistības. Šos pasākumus varētu arī papildināt citi nediskriminējoši līdzekļi, piemēram, jaudu apmaksa.
- (11) Lai nodrošinātu, ka ir pieejama atbilstīga iepriekšēja informācija, dalībvalstīm būtu jāpublicē informācija par pasākumiem, kas pieņemti, lai uzturētu līdzsvaru starp piegādi un pieprasījumu starp pašreizējiem un potenciālajiem ieguldītājiem elektroenerģijas ražošanā un starp elektroenerģijas paterētājiem.
- (12) Neskarot Līguma 86., 87. un 88. pantu, ir svarīgi, lai dalībvalstis izveidotu nepārprotamu, atbilstīgu un stabilu sistēmu, kas veicinātu elektroapgādes drošumu un rosinātu ieguldījumus ražošanas jaudā un pieprasījuma vadības tehnoloģijās. Ir svarīgi arī veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu regulatīvu sistēmu, kas veicina ieguldījumu jaunos pārvades starpsavienojumos, īpaši starp dalībvalstīm.
- (13) Eiropadome 2002. gada 15. un 16. martā Barselonā vienojās par starpsavienojumu līmeni starp dalībvalstīm. Zems starpsavienojumu līmenis sadala tirgu un kavē konkurenci. Lai konkurence būtu patiešām iedarbīga, atbilstīgas fiziskas pārvades starpsavienojumu jaudas pastāvēšana, vai nu pārrobežu, vai ne, ir ļoti nozīmīga, taču ar to vien nepietiek. Galalietotāju interesēs attiecībai starp iespējamiem ieguvumiem no jauniem starpsavienojumu projektiem un šādu projektu izmaksām vajadzētu būt saprātīgi līdzsvarotai.
- (14) Tā kā ir svarīgi noteikt maksimālās pieejamās pārvades jaudas, nepārkāpjot drošas elektroenerģijas tīkla darbības prasības, ir arī svarīgi nodrošināt pilnīgu pārvaldību sistēmas jaudu aprēķināšanas un piešķiršanas procedūras pārredzamību. Tādējādi varētu būt iespējams labāk izmantot pašreizējās jaudas, un tirgus nesāpēs maldinošus elektroenerģijas trūkuma signālus, kas savukārt palīdzēs izveidot pilnīgi konkurētspējīgu iekšējo tirgu, kā paredzēts Direktīvā 2003/54/EK.
- (15) Pārvades un sadales sistēmu operatoriem ir nepieciešama atbilstīga un stabila regulatīva ieguldījumu un tīklu ekspluatācijas un atjaunināšanas sistēma.
- (16) Direktīvas 2003/54/EK 4. pantā prasīts, lai dalībvalstis uzraudzītu elektroapgādes drošumu un iesniegtu par to ziņojumu. Šim ziņojumam būtu jāietver īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa faktori, kas ietekmē elektroapgādes drošumu, tostarp pārvades sistēmu operatoru gatavību ieguldīt līdzekļus elektroapgādes tīklos. Sagatavojot šo ziņojumu, no dalībvalstīm sagaidīs, lai tās izmanto informāciju un novērtējumus, kurus jau veikuši pārvaldību sistēmu operatori gan individuāli, gan kolektīvi, tostarp Eiropas līmenī.
- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina efektīva šīs direktīvas īstenošana.
- (18) Ņemot vērā to, ka dalībvalstis nevar sekmīgi sasniegt piedāvātās rīcības mērķi, proti, izveidot pilnīgi darboties spējīgu iekšējo elektroenerģijas tirgu, kas pamatojas uz godīgu konkurenci un drošām elektroapgādēm, un to, ka rīcības apjoma un ietekmes dēļ to var veiksmīgāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka pasākumus, kuru mērķis ir garantēt elektroapgādes drošumu, lai nodrošinātu iekšējā elektroenerģijas tirgus pienācīgu darbību, kā arī nodrošinātu:

- a) pienācīgu ražošanas jaudu līmeni;
- b) pienācīgu līdzsvaru starp piegādi un pieprasījumu

un

c) atbilstīgu starpsavienojumu līmeni starp dalībvalstīm iekšējā tirgus attīstībai.

2. Tā izveido sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstis nosaka pārskatāmu, stabilu un nediskriminējošu politiku attiecībā uz elektroapgādes drošumu, kas ir savietojama ar konkurētspējīga iekšējā elektroenerģijas tirgus prasībām.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro definīcijas, kuras ietvertas Direktīvas 2003/54/EK 2. pantā. Papildus piemēro arī šādas definīcijas:

- a) "pārvaldes iestādes" ir pārvaldes iestādes dalībvalstīs, kas norīkotas saskaņā ar Direktīvas 2003/54/EK 23. pantu;
- b) "elektroapgādes drošums" nozīmē elektrosistēmas spēju piegādāt elektroenerģiju galalietotājiem, kā paredz šī direktīva;
- c) "tīkla ekspluatācijas drošums" nozīmē pārvades tīkla un, ja tas ir lietderīgi, sadales tīkla nepārtrauktu darbību paredzamos apstākļos;
- d) "līdzsvars starp piegādi un pieprasījumu" nozīmē patērētāju paredzamā pieprasījuma pēc elektroenerģijas apmierināšanu, neizmantojot piespiedu pasākumus elektroenerģijas patēriņa samazināšanai.

3. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina augsta līmeņa elektroapgādes drošumu, veicot nepieciešamos pasākumus, lai sekmētu stabilus ieguldījumu apstākļus, un nosakot kompetentu iestāžu, tostarp vajadzības gadījumā pārvaldes iestāžu, un visu būtisko tirgus dalībnieku lomu un pienākumus, un publicējot par to informāciju. Būtiskie tirgus dalībnieki cita starpā ietver pārvades un sadales sistēmu operatorus, elektroenerģijas ražotājus, piegādātājus un galalietotājus.

2. Īstenojot pasākumus, kas minēti 1. punktā, dalībvalstis ņem vērā:

- a) nepārtrauktas elektroapgādes nodrošināšanas svarīgumu;
- b) pārredzamas un stabilas regulatīvas sistēmas svarīgumu;

c) iekšējo tirgu un pārrobežu sadarbības iespējas saistībā ar elektroapgādes drošumu;

d) vajadzību pēc regulāras pārvades un sadales tīklu apsaimniekošanas un, vajadzības gadījumā, to atjaunināšanas, lai uzturētu tīklu darbību;

e) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/77/EK (2001. gada 27. septembris) par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK (2004. gada 11. februāris) par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū ⁽²⁾, pienācīgas īstenošanas nodrošināšanas svarīgumu, ciktāl to noteikumi attiecas uz elektroapgādes drošumu;

f) vajadzību nodrošināt pietiekamas pārvades un ražošanas rezerves jaudas stabilai tīklu darbībai;

un

g) likvīdu vairumtirdzniecības tirgu izveidošanas veicināšanas svarīgumu.

3. Īstenojot pasākumus, kas minēti 1. punktā, dalībvalstis var arī ņemt vērā:

- a) elektroenerģijas ražošanas daudzveidības pakāpi valsts vai attiecīgā reģiona līmenī;
- b) arvien pieaugošā elektroenerģijas pieprasījuma ilgtermiņa ietekmes samazināšanas svarīgumu;
- c) energoefektivitātes veicināšanas un jaunu tehnoloģiju, jo īpaši pieprasījuma vadības tehnoloģijas, tehnoloģijas saistībā ar atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un dalītu ražotņu pieņemšanas svarīgumu;

un

d) administratīvo šķēršļu ieguldījumiem infrastruktūrā un ražošanas jaudās novēršanas svarīgumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai visi pasākumi, ko pieņem saskaņā ar šo direktīvu, būtu nediskriminējoši un neradītu nesaprātīgu apgrūtinājumu tirgus dalībniekiem, tostarp jaunpienācējiem tirgū un sabiedrībām ar nelielu tirgus daļu. Pirms to pieņemšanas dalībvalstis ņem arī vērā šo pasākumu ietekmi uz elektroenerģijas izmaksām galalietotājiem.

⁽¹⁾ OV L 283, 27.10.2001., 33. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

5. Nodrošinot pienācīgu starpsavienojumu līmeni starp dalībvalstīm, kā minēts 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā, sevišķu uzmanību pievērš:

- a) katras dalībvalsts īpašajam ģeogrāfiskajam stāvoklim;
 - b) saprātīga līdzsvara uzturēšanai starp jaunu starpsavienojumu būvniecības izmaksām un galalietotāju ieguvumu,
- un
- c) nodrošinājumam, lai pašreizējos starpsavienojumus izmantotu tik efektīvi, cik vien iespējams.

4. pants

Tīkla ekspluatācijas drošums

- 1. a) Dalībvalstis vai kompetentās iestādes nodrošina, lai pārvades sistēmu operatori izstrādā obligātos tīkla ekspluatācijas drošuma noteikumus un pienākumus. Pirms šo noteikumu un pienākumu izstrādes tie apspriežas ar attiecīgiem dalībniekiem valstīs, ar kurām pastāv starpsavienojumi.
- b) Neatkarīgi no a) apakšpunkta pirmās daļas dalībvalstis var pieprasīt, lai pārvades sistēmu operatori iesniedz šos noteikumus un pienākumus kompetentām iestādēm apstiprināšanai.
- c) Dalībvalstis nodrošina, lai pārvades un, vajadzības gadījumā, sadales sistēmu operatori ievērotu obligātos tīkla ekspluatācijas drošuma noteikumus un pienākumus.
- d) Dalībvalstis prasa, lai pārvades sistēmu operatori uzturētu pienācīgu tīkla ekspluatācijas drošuma līmeni.

Tādēļ tīkla ekspluatācijas drošumam pārvades sistēmu operatori uztur pienācīgu tehniskās pārvades rezerves jaudu un sadarbojas ar pārvades sistēmu operatoriem, ar kuriem tiem ir starpsavienojums.

Paredzamo apstākļu līmenis, kurā uztur drošumu, ir definēts tīkla ekspluatācijas drošuma noteikumos.

- e) Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, lai starpsavienojumu pārvades un vajadzības gadījumā sadales sistēmu operatori savlaicīgi un efektīvi, saskaņā ar minimālajām ekspluatācijas prasībām dalītos informācijā par tīklu ekspluatāciju. Tās pašas prasības vajadzības gadījumā attiecas uz pārvades un sadales sistēmu operatoriem, kam ir starpsavienojums ar sistēmu operatoriem, kuri darbojas ārpus Kopienas.

2. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes nodrošina, ka pārvades un vajadzības gadījumā sadales sistēmu operatori izstrādā un ievēro piegādes kvalitātes un tīklu ekspluatācijas drošuma mērķus. Šos mērķus apstiprina dalībvalstis vai kompetentās iestādes, un tās uzrauga šo mērķu īstenošanu. Tie ir objektīvi, pārredzami un nediskriminējoši, un tos publicē.

3. Veicot pasākumus, kas minēti Direktīvas 2003/54/EK 24. pantā un Regulas (EK) Nr. 1228/2003 6. pantā, dalībvalstis izturas vienādi pret pārrobežu līgumiem un savas valsts līgumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai piegādes samazināšana avārijas situācijās būtu pamatota ar iepriekš definētiem kritērijiem saistībā ar to, kā pārvades sistēmas operatori novērš piegādes pārtraukumus. Visus aizsargpasākumus veic, apspriežoties ar citiem attiecīgo pārvades sistēmu operatoriem, ievērojot noslēgtos divpusējos nolīgumus, tostarp nolīgumus par informācijas apmaiņu.

5. pants

Piegādes un pieprasījuma līdzsvara uzturēšana

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai uzturētu līdzsvaru starp pieprasījumu pēc elektroenerģijas un ražošanas jaudu iespējām.

Dalībvalstis jo īpaši:

- a) neskarot īpašos noteikumus mazām, izolētām sistēmām, veicina vairumtirdzniecības tirgus izveidi, kas regulē elektroenerģijas ražošanas un patēriņa cenas;
- b) pieprasa, lai pārvades sistēmu operatori nodrošinātu atbilstīgu un pieejamu ražošanas jaudu rezervju līmeni balansēšanai un/vai veiktu līdzvērtīgus tirgus pasākumus.

2. Neskarot Līguma 87. un 88. pantu, dalībvalstis var veikt arī papildu pasākumus, tostarp, bet ne tikai:

- a) izdot noteikumus, kas veicina jaunas ražošanas jaudas un jaunu ražošanas uzņēmumu ienākšanu tirgū;

- b) novērst šķēršļus, kas kavē pārtraucamu līgumu izmantošanu;
 - c) novērst šķēršļus, kas kavē dažādu termiņu līgumu noslēgšanu gan ar elektroenerģijas ražotājiem, gan ar patērētājiem;
 - d) veicināt reāla laika pieprasījuma vadības tehnoloģiju, piemēram, jaunāko mērīšanas sistēmu, ieviešanu;
 - e) veicināt elektroenerģijas uzglabāšanas pasākumus;
 - f) piedāvājuma iesniegšanas procedūras vai jebkuru procedūru, kas paredzamības un diskriminācijas trūkuma ziņā līdzinātos Direktīvas 2003/54/EK 7. panta 1. punktā minētajām.
3. Dalībvalstis publicē saskaņā ar šo pantu veiktos pasākumus un nodrošina pēc iespējas plašu to izplatīšanu.

6. pants

Ieguldījumi tīklā

1. Dalībvalstis izveido regulatīvu sistēmu, kas:
- a) nodrošina labvēlīgu ieguldījumu vidi gan pārvades, gan sadales tīklu sistēmu operatoriem, lai viņi varētu attīstīt tīklus un apmierināt paredzamo tirgus pieprasījumu;
- un
- b) veicina operatoru tīklu apsaimniekošanu un, kur tas ir lietderīgi, to atjaunināšanu.
2. Neskarot Regulu (EK) Nr. 1228/2003, dalībvalstis var atļaut komersantu ieguldījumus starpsavienojumos.

Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus par ieguldījumiem starpsavienojumos pieņemtu ciešā sadarbībā starp attiecīgajiem pārvadu sistēmu operatoriem.

7. pants

Ziņojuma iesniegšana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai ziņojums, kas minēts Direktīvas 2003/54/EK 4. pantā, aptvertu elektrības sistēmas vispārējo pieiekamību elektroapgādei, atbilstīgi pašreizējam un paredzamajam elektroenerģijas pieprasījumam, kas ietver:
- a) tīkla ekspluatācijas drošumu;
 - b) prognozētu līdzsvaru starp piegādi un pieprasījumu nākamajam piecu gadu laikposmam;
 - c) elektroapgādes drošuma izredzes laikposmam no 5 līdz 15 gadiem, sākot ar ziņojuma dienu;

- d) pārvades sistēmu operatoru vai citu apzinātu grupu ieguldījuma plānus nākamajiem pieciem un vairāk gadiem attiecībā uz pārrobežu starpsavienojumu jaudas nodrošinājumu.

2. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes sagatavo ziņojumu ciešā sadarbībā ar pārvades sistēmu operatoriem. Pārvades sistēmu operatori vajadzības gadījumā apspriežas ar kaimiņos esošajiem pārvades sistēmu operatoriem.

3. Ziņojuma nodaļā, kas attiecas uz starpsavienojumu ieguldījumu plāniem, kuri minēti 1. punkta d) apakšpunktā, ņem vērā:

- a) pārslodzes vadības principus, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 1228/2003;
 - b) pašreizējās un plānotās pārvadu līnijas;
 - c) paredzamo ražošanas, piegādes, pārrobežu apmaiņas un patēriņa struktūru, kas pieļauj pieprasījuma vadības pasākumus,
- un
- d) reģionālus, valsts un Eiropas mēroga ilgtspējīgas attīstības mērķus, tostarp projektus, kas veido daļu no prioritāro projektu sīm un kas ir izklāstīti Lēmuma Nr. 1229/2003/EK I pielikumā.

Dalībvalstis nodrošina, lai pārvades sistēmu operatori sniegtu informāciju par saviem vai citu apzinātu grupu ieguldījumu plāniem attiecībā uz pārrobežu starpsavienojumu jaudas nodrošinājumu.

Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai pārvades sistēmu operatori sniegtu informāciju par ieguldījumiem, kas saistīti ar iekšējo līniju būvniecību, kura būtiski ietekmē pārrobežu starpsavienojumu nodrošinājumu.

4. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes nodrošina, lai pārvades sistēmu operatoriem un/vai kompetentām iestādēm būtu atvieglota pieeja informācijai par svarīgiem datiem, ja tas ir lietderīgi šā uzdevuma izpildei.

Nodrošina, lai netiktu atklāta konfidenciāla informācija.

5. Pamatojoties uz informāciju, kas minēta 1. punkta d) apakšpunktā, kas saņemta no kompetentām iestādēm, Komisija ziņo dalībvalstīm, kompetentām iestādēm un Eiropas Elektroenerģijas un gāzes regulatoru grupai, ko nodibināja ar Komisijas Lēmumu 2003/796/EK ⁽¹⁾, par plānotajiem ieguldījumiem un to devumu tādu mērķu labā, kuri izklāstīti 1. panta 1. punktā.

Šo ziņojumu var apvienot ar ziņojumu, kas paredzēts Direktīvas 2003/54/EK 28. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un to publicē.

8. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā 2008. gada 24. februārī. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Pieņemot šos pasākumus, dalībvalstis tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis līdz 2007. gada 1. decembrim dara Komisijai zināmus tos tiesību aktus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

9. pants

Ziņojuma iesniegšana

Komisija uzrauga un pārskata šīs direktīvas piemērošanu un ne vēlāk kā 2010. gada 24. februārī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei progresa ziņojumu.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

11. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 18. janvārī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORREL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
H. WINKLER

⁽¹⁾ OV L 296, 14.11.2003., 34. lpp.